

Kaspisk Häst – återupptäckten

Idag är man inte helt säker på hur stort beståndet av Kaspiska Hästar är, men det pratas om att det endast finns mellan 600 och 1000 individer i hela världen. Hur det kommer sig att det ändå finns så många, ja det kan du läsa mer om här:

Återupptäckten – 1965

Amerikanskan Louise Firouz som återupptäckte rasen skrev att en gammal, renrasig häst, föregångaren till fullblodshästarna som troddes vara utdöd egentligen var mycket nära utrotning. Efter nästan 13-århundraden i de vilda hade denna urgamla häst nästan förlorats. Först i sista sekund och av en ren slump återupptäcktes denna en gång kungliga häst.

År 1957 gifte sig Louis Firouz (då Laylin) med Nancy Firouz – en aristokrat med rötter hos den tidigare Shahen av Iran. Hon återvände med honom till sitt hemland Iran där hon etablerade en ridskola nära Teheran. En av svårigheterna var att hitta lämpliga hästar för de allra minsta barnen. Det ryktades om att det fanns små hästar i de avlägsna byarna ovanför Kaspiska havet.

År 1965 upptäckte Louise små hästar i bergsområdena söder om Kaspiska havet, nära staden Amol. Dessa hästar hade särskiljande egenskaper liknande de Arabiska fullblodet. Den första resan räddade tre hästar, som kom att kallas Kaspiska hästar efter området där dom hittades.

Mellan juli 1965 och augusti 1968 genomförde Louise noggranna undersökningar för att ungefärligt uppskatta antalet och omfattningen av de överlevande Kaspiska hästarna. Det uppskattade antalet hästar var ca 50 med bestämda Kaspiska egenskaper som fanns längst hela södra kusten av Kaspiska havet.

Av de hittade hästarna köptes 7 ston och 6 hingstar för att forma ”foundation stammen” för ett stuteri. År 1970 bildades Royal Horse Society av beskydd av kronprinsen, HIH Prins Reza Pahlavi med syfte att bevara och förbättra Irans lantraser. RHS köpte hästarna som då var 23 st till antal.

Mellan år 1971 och 1976 exporterade Louise 9 hingstar och 17 ston som representerade 19 olika blodslinjer till Europa. Hennes insatser visade sig vara ett klokt beslut för att säkerställa överlevnaden av rasen utanför Iran. Med Irans många politiska omvälvningar, störtandet av Shahan, den islamiska revolutionen, bombningarna under Iran-Irak kriget och det ständigt närvarande hotet om svält, var de Kaspiska hästarnas överlevnad fortfarande osäker. Louise upptäckt balanserade mellan politiska arvoden som nationell skatt och hotet om politiskt beslag. Efter Louise avelsframgångar på 1960-talet och början på 70-talet blev Iran-Irak kriget en tung börda.

1975 bildade Louise ett stuteri bestående av 20 ston och 3 hingstar från områdena längst Kaspiska havet. 1977 var stuteriet tvungna att stänga sina dörrar eftersom all export av Kaspiska hästar förbjöds. RHS samlade alla Kaspiska hästar som fanns kvar i Iran för att avla selektivt i ett nationellt stuteri för att anpassa rasen till en särskild standard och tvingade Louise att överge alla sina hästar. På grund av den komplicerade politiken utauktionerades hästarna senare som packdjur och för mat.

Efter krigets slut lyckades Louise återigen bilda ett stuteri för att rädda rasen från utrotning i Iran. 1992 års Internationella Kaspiska stambok angav 38 registrerade Kaspiska hästar och Louise fortsatte sina resor till Kaspiska havskusten för att hitta fler vilda hästar. Louise lyckades även transportera 3 hingstar och 4 ston till Europa där det vid denna tid fanns 112 avelsston samt 30 hingstar.